GREGORIUS MAGNUS

12. Jh.

Seite 39r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26140
Copyright: Admont, Benediktinerstift

.II.

na satietatis. Intuendū u° est. quā callide ipsa damna que illa
ta sunt nunciant̄. Non enī dicit̄. boues a sabeis ablati s̄. sed q̄a
ablati sunt boues arantes. ut uidelic& memorato fructu ope
ris. causa crescat doloris. Unde & apud grecos n̄ solū asine. sed
fete asine rapte referunt̄. ut dū minima animalia audi
entis animū minus ex sui qualitate pcuterent. amplius ex fe
cunditate uulnerarent; & quia eo magis aduersa animū
feriunt quo cū multa sunt. etiā subita nuntiant̄. aucta ē
mensura gemituū. etiā particula nunciorū. Nam sequit̄.
Cumq; adhuc ille loqueretur. uenit alius & dix. Ignis dī ce
cidit de celo. & tactas oues puerosq; consumpsit. & effugi ego
solus ut nunciarē t. Nec rebus pditis minorē audienti dolo XVI
rem moueat. et animū ad excedendū etiam ipsis nunciorū
uerbis instigat. Intuendū quippe ē. quā callide dicit̄ ignis
dī. ac si diceret. Illius anim aduersionē sustines. quē tot hosti
is placare uoluisti. eius irā toleras. cui cotidie seruiens insu
dabas. dū enī dn̄m cui seruierat aduersa intulisse indicat.
lesū cōmemorat in quo excedat. quaten9 & ante acta obse
quia ad mentē reducere&. & frustra se seruisse aestimans. in
auctoris iniuria supbire&. Pia & enī mens. cū se aduersa ab
hominib9 ppeti conspicit. in diuine grae consolatione re
quiescit. Cumq; temptationū pcellas increscere extrinsec9
uiderit. secessū spei dominice appetens. intra conscientie
portū fugit. Ut uero uersutus hostis. uno eodemq; tempr̄
scī uiri robustissimū pectus & humanis aduersitatib9 & di
uina desperatione concutere&. & prius sabeos irruisse intu
lit. & mox ignē dī cecidisse nunciauit. ut quasi omnē adi
tum consolationis excludere&. dū & ipsū aduersantē osten
dere&. qui consolari animū inter aduersa potuisse&. quate
nus dū se temptat9 undiq; destitui atq; undiq; premi con